

VANTAAN KAUPUNGIN HUOMIOITA HALLITUKSEN ESITYSLUONNOKSEEN EDUSKUNNALLE ELINKEINOVEROLAIN KORKOVÄHENNYSRAJOITUSTA KOSKEVAN SÄÄNTELYN MUUTTAMISESTA

ESITYSLUONNOKSEN SISÄLLÖSTÄ

Esitysluonnoksessa ehdotetaan, että elinkeinotulon verottamisesta annettuun lakiin (jäljempänä elinkeinoverolaki) sisältyvää korkovähennysoikeuden rajoittamista koskevaa säännöstä muutetaan. Muutokset perustuvat osittain sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta annettuun direktiiviin (EU) 2016/1164 (jäljempänä *veron kiertämisen estämistä koskeva direktiivi*).

Esitysluonnoksen mukaan elinkeinoverolain 18 a §:ää muutettaisiin siten, että korkovähennysoikeuden rajoittamista koskeva säännös koskisi sekä etuyhteisosapuolille että muille kuin etuyhteisosapuolille maksettujen korkomenojen vähennyskelpoisuutta. Korkomenojen rajoitus olisi yleinen rajoitus ja sen määrä perustuisi nykyiseen tapaan velallisen elinkeinotoiminnan tulokseen, johon on lisätty korkomenot ja verotuksessa vähennyskelpoiset poistot sekä konserniavustuslain mukaiset saadut konserniavustukset ja vähennetty annetut konserniavustukset.

Korkomenot saataisiin nykyiseen tapaan vähentää täysimääräisesti korkotulojen määrää vastaavilta osin. Jos nettokorkomenot, joilla tarkoitetaan korkotulot ylittäviä korkomenoja, ovat verovuonna enintään 500 000 euroa, ne voitaisiin nykyiseen tapaan vähentää kokonaan. Nettokorkomenojen ylittäessä mainitun euromäärän nettokorkomenot voitaisiin vähentää siltä osin kuin ne ovat enintään 25 prosenttia edellä kerrotusta oikaistusta elinkeinotoiminnan tuloksesta (EBITDA). Prosenttimäärän ylittävät nettokorkomenot eivät olisi vähennyskelpoisia. Tästä poiketen muille kuin etuyhteisosapuolille maksettuja nettokorkomenoja voisi vähentää 3 000 000 euroa. Vähennettäessä korkomenoja elinkeinotoiminnan tuloksen perusteella lasketun määrän perusteella ensin vähennettäisiin verovelvollisen ja muiden kuin etuyhteisosapuolten välisiä nettokorkomenoja.

Muille kuin etuyhteisosapuolille maksettujen korkomenojen vähennyskelpoisuutta rajoitettaisiin vain silloin, kun verovelvollinen on osa konsernia tai etuyhteydessä toiseen osapuoleen tai sillä on kiinteä toimipaikka. Lisäksi 18 a §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siitä poistettaisiin rahoitusalan yhtiöitä koskeva vapautussäännös sekä tasevapautussäännös ja siihen lisättäisiin direktiiviin perustuvat korkomenon, etuyhteydessä olevan osapuolen sekä konsernin määritelmät.

Esitysluonnoksessa ehdotetaan, että korkomenojen vähentämistä rajoittavaa säännöstä sovellettaisiin jatkossa elinkeinotulolähteen lisäksi henkilökohtaisen tulolähteen ja maatalouden tulolähteen verotuksessa. Tuloverolakiin ja maatilatalouden tuloverolakiin lisättäisiin säännökset, joilla viitattaisiin elinkeinoverolain 18 a §:ään.

KANSALLISEN LIKKUMAVARAN PUITTEISSA HUOMIOITAVAT SEIKAT

Jäsenvaltioiden on mahdollista kansallisesti säätää veron kiertämisen estämistä koskevan direktiivin kattamista toimenpiteistä tiukemmin kuin direktiivi edellyttää. Direktiivin sääntely muodostaa tältä osin sääntelyn vähimmäistason. Jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus rajata soveltamisalan ulkopuolelle määrättyjä tilanteita, joissa aggressiivisen verosuunnittelun riskin on arvioitu olevan vähäisempi. Tällaisista soveltamisalan poikkeuksista on säädetty artiklan 4 kohdissa 3 ja 4 koskien yksittäisiä yrityksiä ja infrastruktuurihankkeita. Soveltamisalasta tehtäviä poikkeuksia on perusteltu tarpeella vähentää säännöksistä aiheutuvaa hallinnollista taakkaa ja helpottaa uuteen sääntelyyn siirtymistä.

Artiklan 4 kohdan 3 a) mukaan jäsenvaltiolla on mahdollisuus jättää soveltamisalan ulkopuolelle enintään kolmen miljoonan euron suuriset nettokorkomenot. Euromääräinen raja on mahdollista säätää niin sanotuksi safe harbour -säännökseksi, jolloin nettokorkomenot olisivat aina vähennettävissä säädettyyn euromäärään asti, vaikka vähennyskelpoisten korkojen määrä olisi tällöin suurempi kuin oikaistusta elinkeinotoiminnan tuloksesta laskettu osuus.

Vantaan kaupunki katsoo, että vähennettävien nettokorkomenojen enimmäismäärä tulee säätää kiinteäksi ja direktiivin sallimin tavoin asettaa kolmeen miljoonaan euroon. Alempiin euromääriin soveltuvat joka tapauksessa verotusmenettelylain 28 ja 31 §:t. Sanotuissa lainkohdissa säädetään oikaisukeinoista niissä tapauksissa, joissa määrättyyn toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauduttaisiin. Myös etuyhteyden määritelmän laajentuminen siitä, millaisena määritelmä on nykyisessä laissa, puoltaa vähennyskelpoisten nettokorkomenojen asettamista nykyistä selvästi korkeammalle tasolle. Direktiiviin sisältyvä etuyhteyden määritelmä on pienemmän prosenttimääräisen määräysvaltavaatimuksen ja luonnollisiin henkilöihin ulottuvan määrittelyn vuoksi kireämpi kuin voimassaolevan lain määritelmä. Lisäksi kansallisessa sääntelyssä etuyhteyden määritelmä sisältäisi esitysluonnoksen mukaan nykyiseen tapaan – ja direktiivissä säädettyä ankarammin – tilanteet, joissa toisella osapuolella on välillinen tai välitön oikeus nimittää yli puolet jäsenistä esimerkiksi toisen yhteisön hallitukseen, tai joissa toista osapuolta johdetaan yhteisesti toisen osapuolen kanssa tai se muuten tosiasiallisesti käyttää määräysvaltaa toisessa osapuolella. Mikäli etuyhteysosapuolille maksettua korkoa ja muille kuin etuyhteysosapuolille maksettua korkoa päädytään kohtelemaan eri tavoin, pitää Vantaan kaupunki tärkeänä sitä, etteivät normaalit vakuusjärjestelyt muuta rahalaitoslainasta maksettua korkoa luonteeltaan etuyhteysosapuolelle maksetuksi koroksi.

Artiklan 4 kohdassa 3 b) on annettu mahdollisuus jättää soveltamisalan ulkopuolelle niin sanotut itsenäiset yksiköt, jotka eivät ole osa liikekirjanpidollista konsernia ja joilla ei ole etuyhteydessä olevaa yritystä tai kiinteää toimipaikkaa. Poikkeus asettaa tällaiset itsenäiset yksiköt vähennysoikeuden osalta eri asemaan kuin yksiköt, jotka ovat osa liikekirjanpidollista konsernia. Tälle ei näyttäisi olevan selviä perusteluita ottaen huomioon lainmuutoksen tarkoitus ulottaa vähennysoikeutta koskeva rajoitus koskemaan myös tilanteita, joissa osapuolet eivät ole etuyhteydessä keskenään.

Artiklan 4 kohdassa 4 a) on säädetty siirtymäsäännöksestä, jonka mukaan vähennyskelpoisuutta rajoittavaa uutta säännöstä ei tarvitse soveltaa niin sanottuihin nykyisiin lainoihin, joilla tarkoitetaan ennen 17 päivänä kesäkuuta 2016 otettuja lainoja. Poikkeusta ei kuitenkaan voida soveltaa tällaisiin lainoihin, jos niiden ehtoja sittemmin muutetaan. Jos lainan ehtoja muutetaan esimerkiksi lisäämällä lainan määrää tai laina-aikaa, poikkeusta ei sovellettaisi näihin muutettuihin ehtoihin, mutta sitä voitaisiin soveltaa kuitenkin siltä osin kuin ehtoja ei ole muutettu.

Vantaan kaupunki katsoo, että on sinänsä oikeusturvaan liittyvistä syistä kannatettavaa jättää soveltamisen ulkopuolelle sellaisista lainoista kertyvät nettokorkomenot, jotka on otettu ennen veron kiertämisen estämistä koskevan direktiivin voimaantuloa, vaikka siirtymäaika direktiivin julkaisemisen ja säännösten soveltamisen välillä on jo nykyisellään pitkä. Kuten esitysluonnoksessa todetaan, poikkeus asettaisi uudet ja vanhat yrityksen erilaiseen asemaan verotuksessa. Lisäksi poikkeus aiheuttaisi mahdollisen esteen järkeville uudelleenrahoitusta koskeville järjestelyille. Edelleen epäselväksi esitysluonnoksen perusteella jää se, miten tapahtuisi poikkeuksen soveltaminen ”siltä osin kuin ehtoja ei ole muutettu” esimerkiksi siinä tapauksessa, että sovitaan viitekoron vaihdosta ilman laina-ajassa tai lainan määrässä tapahtuvia muutoksia. Esitysluonnos asettaa toisaalta yrityksiä/ yksiköitä joka tapauksessa erilaiseen asemaan verotuksessa muun ohessa sillä perusteella, kuuluuko yritys osana liikekirjanpidolliseen konserniin vai onko itsenäinen direktiivin tarkoittamalla tavalla.

Artiklan 4 kohdan 4 b) mukaan soveltamisalan ulkopuolelle voidaan jättää myös lainat, joilla rahoitetaan pitkän aikavälin infrastruktuurihankkeita. Poikkeus edellyttää hankkeen toteuttajan, vieraan pääoman menojen ja varojen sekä tulojen olevan unionissa. Lisäksi edellytetään, että infrastruktuurihankkeella tuotetaan, kehitetään, käytetään ja/tai ylläpidetään laajamittaista yleisen edun mukaista omaisuutta.

Vantaan kaupunki pitää sanotun poikkeuksen ottamista kansalliseen lakiin tärkeänä, vaikka sitä vastaan voidaan esittää korkovähennyssäännösten yksinkertaisuuteen ja verotuksen neutraalisuuteen liittyviä perusteluja. Oikeusvarmuus edellyttääkin poikkeuksen säätämistä siten tarkkarajaisesti, ettei poikkeuksen soveltaminen itsessään tuo lisää hallinnollista työtä ja epäselviä tulkintatilanteita. Pitkän aikavälin infrastruktuurihankkeisiin liittyvää korkomenojen vähennysoikeutta käsitellään jäljempänä erikseen.

Jäsenvaltioille on lisäksi annettu mahdollisuus jättää soveltamisalan ulkopuolelle myös rahoitusalan yritykset. Direktiivin mahdollistama poikkeus perustuu siihen, että jokaisen rahoitusalan yrityksen on itsenäisesti täytettävä jokin direktiivin määritelmistä eikä ainoastaan rahoitusalan konserniin kuuluminen vapauta direktiivin korkorajoitussääntelystä. Direktiivin poikkeus koskee myös tilanteita, joissa rahoitusalan yritykset ovat osa liikekirjanpidollista konsernia, vaikka konsernin päätoimiala ei olisi rahoitusala. Tähän poikkeukseen nähden Vantaan kaupungilla ei ole lausuttavaa. Poikkeuksen piiriin jäisi määritelmän muuttamisen jälkeen pääasiassa yrityksiä, joiden arvioidaan rajautuvan soveltamisalan ulkopuolelle jo säännöksen yleisten soveltamisedellytysten, esimerkiksi nettokorkomenojen vähäisen määrän vuoksi.

Artiklan 4 kohdassa 5 a) jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus säätää korot kokonaan vähennyskelpoisiksi niin sanotun tasevapautustestin perusteella. Testi tehdään vertailemalla konserniyhtiön tasetta koko konsernin taseeseen. Poikkeusmahdollisuus koskee vain verovelvollisia, jotka kuuluvat kirjanpidolliseen konserniin. Edelleen artiklan 4 kohdassa 5 b) jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus säätää vähennyskelpoiseksi pääsäännön perusteella laskettua määrää suurempi määrä korkoja. Kohdissa 5 a) ja 5 b) säädetyt poikkeukset ovat keskenään vaihtoehtoisia sääntelymahdollisuuksia. Myös 5 b) kohdan poikkeusmahdollisuus koskee vain verovelvollisia, jotka kuuluvat kirjanpidolliseen konserniin.

Vantaan kaupunki toteaa, etteivät sanottujen kohtien nojalla säädettävät poikkeukset kohtelisi kaupunkikonsernia samoin kuin yksityisoikeudellisia konserneja. KVL on ratkaisussaan 10/2014 katsonut, että kaupunki ei julkisyhteisönä ollut kirjanpitolain säännösten mukaan kirjanpitovelvollinen eikä siten sellainen emoyritys, jolla olisi velvollisuus laatia kirjanpitoissa tarkoitettu konsernitilinpäätös. Kaupunkikonserniin kuulualta sellaiselta yhteisöltä,

joka ei olisi osa erillistä alakonsernia, puuttuisi mahdollisuus sanottujen kohtien perusteella säädettäviin poikkeuksiin. Edelleen tasevapautussäännös voi esitysluonnoksessa mainitun tavoin johtaa sattumanvaraisiin ja säännöksen tavoitetta vastaamattomiin tilanteisiin.

Jäsenvaltioille on 4 artiklan kohdassa 6 annettu mahdollisuus säätää vähennyskelvottomien korkomenojen ja käyttämättömän korkokapasiteetin eli käyttämättömän EBITDA:n jaksottamisesta tuleville verovuosille. Direktiivi sisältää kolme keskenään vaihtoehtoista sääntelymallia jaksottamiseen. Kohdassa 6 a) esitetyn option mukaan verovuonna vähentämättä jääneet nettokorkomenot voidaan vähentää tulevana verovuosina ilman aikarajoitusta. Kohdassa 6 b) esitetyn vaihtoehdoisen mallin mukaan verovuonna vähentämättä jääneet nettokorkomenot voidaan siirtää eteenpäin tai taaksepäin. Vähennys voidaan säännöksen mukaan tehdä tulevana verovuosina ilman aikarajoitusta, minkä lisäksi ne on mahdollista vähentää enintään kolmen aikaisemman verovuoden verotuksessa. Kohdassa 6 c) esitetyn kolmannen vaihtoehdon mukaan vähentämättä jääneet nettokorkomenot voidaan vähentää tulevana verovuosina ilman aikarajoitusta, minkä lisäksi verovuonna käyttämättä jäänyt korkokapasiteetti voidaan käyttää enintään seuraavan viiden verovuoden aikana. Käyttämättömällä korkokapasiteetilla tarkoitetaan tietyn verovuoden laskennallista korkovähennysmahdollisuutta, jota ei kuitenkaan käytetä kyseisenä verovuonna.

Vantaan kaupunki toteaa, että vaihtoehtoista 6 b) ja c) johtanevat useissa tapauksissa samaan lopputulokseen kuitenkin siten, että 6 c) kohta mahdollistaa käyttämättä jäävien vähennysten jaksottamisen viiden verovuoden päähän eteenpäin. Vantaan kaupunki pitää tätä poikkeusvaihtoehtoa perusteltuna. Nykyinen rajoitussäännös vastaa direktiivin kohtaan 6 a) siten, että vähennyksen tekemiselle ei ole asetettu aikarajaa eivätkä esimerkiksi omistajavaihdoksen vaikuta vähennysoikeuden käyttämiseen. Vantaan kaupunki katsoo, että poikkeusvaihtoehtoa 6 b) tai c) tulisi harkita siinä tapauksessa, että päädyttäisiin olemaan ottamatta kansalliseen lakiin direktiivin artiklan 4 a) mahdollistamaa siirtymäsäännöstä.

INFRASTRUKTUURIHANKKEISTA

Veron kiertämisen estämistä koskevan direktiivin mukaan korkorajoituksen ulkopuolelle voidaan jättää pitkän aikavälin julkiset infrastruktuurihankkeet, joilla tuotetaan, kehitetään, käytetään tai ylläpidetään laajamittaista omaisuutta, jonka jäsenvaltio katsoo olevan yleisen edun mukainen. Direktiiviin sisältyy tältä osin maininta valtioneuvoston päätösten huomioon ottamisesta. Esitysluonnoksen mukaan lainsäädännön linjakkuus edellyttäisi, että korkovähennysrajoitukseen mahdollisesti lisättävä infrastruktuurihankkeen määritelmä vastaisi verotuksessa jo muutoin noudatettavan elinkaarihankkeen määritelmää ottaen huomioon direktiivin asettamat ehdot koskien julkista luonnetta ja yleistä etua. Verotuksessa noudatettava elinkaarihankkeen määritelmä johdettaisiin elinkeinoverolain 19 a ja 27 c §:stä.

Vantaan kaupunki pitää suurten infrastruktuurihankkeiden pääomavaltaisuutta ja yleistä etua palvelevaa käyttötarkoitusta perusteena näiden ottamiselle poikkeuksen piiriin direktiivissä sallitun tavoin. Vantaan kaupunki kuitenkin kiinnittää huomioita siihen, ettei kokonaisuhoitopalvelua sellaisena kuin siitä on säädetty elinkeinoverolain 19 a ja 27 c §:ssä voida ottaa suoraan korkovähennysrajoitusta koskevan infrastruktuurihankkeen määritelmäksi. Elinkeinoverolain 19 a §:ssä on säädetty rajoituksesta siinä tapauksessa, että kokonaisuhoitopalvelun tilaaja ja toteuttaja ovat verotusmenettelystä annetun lain 31 §:n 2 momentin mukaisessa etuyhteydessä toisiinsa. Infrastruktuurihankkeiden poikkeuksellinen käsittely korkojen vähennysoikeutta arvioitaessa ei saa edellyttää sitä, että hankkeen toteuttaisi

muu kuin verotusmenettelylaissa tarkoitettu tavoin kuntaan etuyhteydessä oleva taho. Vantaan kaupunki toteuttaa pitkän aikavälin julkisia infrastruktuurihankkeitaan, kuten koulu- ja päiväkotiverkostoaan konserniyhtiönsä VTK Kiinteistöt Oy:n taseeseen. Yhtiön erillaiselle kohtelulle korkojen vähennysoikeuden näkökulmasta siitä syystä, että kaupungilla on siihen verotusmenettelylain 31 §:ssä tarkoitettu määräysvalta, ei ole perusteita.

Kuten esitysluonnoksessa todetaan, infrastruktuurihankkeet ovat tyypillisesti laajoja ja rahoitussäännöksen soveltaminen näitä hankkeita toteuttavien yritysten verotuksessa lisäksi todennäköisesti hankkeiden kustannuksia. Sanottua talousvaikutusta korostaa vielä nousevien korkojen markkinatilanne.

Esitysluonnoksen mukaan infrastruktuurihankkeita koskevasta mahdollisesta poikkeussäännöksestä käydään keskustelu EU:n komission kanssa eikä säännösluonnosta ole tässä vaiheessa sisällytetty ehdotukseen. Korkovähennysrajoitukseen mahdollisesti sisällytettävän infrastruktuurihankkeiden poikkeamaan sisältyisi esitysluonnoksen mukaan ”ilmeinen valtiontukiongelmia, kun vastaavia yksityisiä hankkeita toteuttavat yritykset eivät kuuluisi poikkeaman piiriin”. Vantaan kaupunki toteaa olevan selvää, että poikkeuksen sisältyminen veron kiertämisen estämistä koskevan direktiivin osoittaa asian – myös valtiontukiluonteensa puolesta – käsittelyn ja hyväksymisen EU:ssa. Direktiiviin sisältyvä maininta valtiontukisääntöjen huomioon ottamisesta olisi mahdollista avata kansallisessa lainsäädännössä esimerkiksi viittaamalla julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön noudattamiseen. Esitysluonnoksen mukaan ”hankkeen julkinen luonne ei sinänsä estä palveluntarjoajaa suunnittelemasta konserni- ja rahoitusrakennettaan siten, että se voisi toimia korkoihin liittyvän verosuunnittelun eduksi”. Vantaan kaupunki toteaa vastaperusteluna sen, että poikkeukseen on mahdollista edelleen liittää voimassa olevaa säännöstä vastaava rajoitus koskien niitä tapauksia, joissa velkasuhteen osapuolet ovat etuyhteydessä toisiinsa. Edelleen kaupunki toteaa, että käytettävissä ovat verotusmenettelylaissa säädetyt oikaisukeinot liittyen niihin tilanteisiin, joissa jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta taikka toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapaututaisiin.

ESITYSLUONNOKSESTA

Veron kiertämisen estämistä koskevassa direktiivissä säädetyt vähimmäistason vaatimusten täyttäminen merkitsee Suomen nykyisen korkovähennysrajoitussäännön kiristämistä. Tämä koskee erityisesti muita kuin elinkeinoverolain piiriin kuuluvia korkoja sekä muiden kuin etuyhteisosapuolten välisiä korkoja, jotka nykytilanteesta poiketen on pakko sisällyttää korkovähennysrajoitussäännön piiriin. Tässä tilanteessa ei ole perusteltua kiristää rajoitusten nykyistä sisältöä direktiivin edellyttämää vähimmäistasoa enempää. Tarkoituksenmukaista olisi käyttää direktiivin sallimat poikkeukset oikeustilan kiristymisen kompensoimiseksi. Suomessa eletään tällä hetkellä nousevan korkotason aikaa eikä investointien rahoittamista tule hankaloittaa tarpeettomasti. Voidaan ennustaa, että rahoitusvälineinä erilaiset leasingtyyppiset ratkaisut tulevat lisääntymään. Sale and lease back -järjestelyt toimittajien rahoituksessa ovat jo nyt laajasti käytössä. Näiden ja näistä johdettavien rahoitusrakenneiden lisääntyminen myös epätyypillisemmissä yhteyksissä lisääntyvät. Tässä kehityksessä saattaa esiintyä myös epätarkoituksenmukaisia piirteitä, kun rahoitusratkaisuja valitaan lähinnä verotuksellisin perustein.

Vantaan kaupunki toteaa, että kilpailuneutraliteettiin ja kilpailuoikeudellisiin kysymyksiin palautuva kuntien niin kutsuttu yhtiöittämisvelvollisuus on johtanut siihen, että kunnat ovat siirtäneet investointeja yhtiöiden taseisiin. Samassa yhteydessä valmistellaan kuntien rahoitusasemaan voimakkaasti vaikuttavia valtionosuus- ja kunnallisverouudistuksia, jotka johtavat siihen, että kuntien investointeihin käytössä olevat varat vähenevät suhteessa enemmän kuin investointitarve. Myös tulevaisuudessa kunnat rakennuttavat ja ylläpitävät muun muassa päiväkoteja, kouluja, liikuntapaikkoja ja toimistorakennuksia. Rakennuttaminen tapahtuu yhä laajemmin kuntien konserniyhtiöiden taseeseen ja suurin osin velkara- hoituksella.

Kuntakonserneihin kuuluvien yleishyödyllisestä asuntotuotannosta vastaavien yhtiöiden toiminta on pitkälle velkapääoman varassa. Rajoitusten alaisissa ARA-vuokra-asunnoissa vuokrat määritellään omakustannusperiaatteen mukaan. Se tarkoittaa sitä, että vuokralai- silta saa periä asuinhuoneistosta vuokraa enintään määrän, joka tarvitaan muiden tuotto- jen lisäksi kattamaan asuntojen ja niihin liittyvien tilojen rahoitusmenot ja hyvän kiinteis- tönpidon mukaiset hoitomenot. Korkomenojen vähennyskelpoisuuden rajoittaminen siir- tyy rahoitusmenona omakustannusperiaatteen mukaisesti määräytyviin vuokriin.

Korkomenojen vähennyskelpoisuutta koskevilla rajoituksilla on välttämättä investointien rahoitusedellytyksiä heikentäviä vaikutuksia, koska korkomenojen vähennyskeltottomuus kiristää verotusta ja siten kohottaa investoinnilta edellytettyä tuottovaatimusta. Vantaan kaupunki katsoo, ettei vallitsevassa taloudellisessa tilanteessa ole perusteltua heikentää ra- hoitusedellytyksiä direktiivistä aiheutuvaan nähden enempää. Nyt esitysluonnokseen sisäl- tyvä kokonaisuus esimerkiksi nettokorkomenojen vähennyskelpoisen euromäärän osalta muodostaa yrityksille ja lopulta veronmaksajille tarpeettoman ankaran seuraamuksen, joka näkyy muun muassa vuokra-asumisen kallistumisena siten kuin edellä on todettu.

Susanne Boström
konsernilakimies
Vantaan kaupunki